

Foaie de duminică

Anul II nr. 26 (27)

1 Iulie 2012

**Duminica a IV-a după Rusalii
(vindecarea slugii sutașului)**

Parohia Mărtisor

*"În vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: **Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea.** Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celui alt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus s-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: **Du-te, fie tie după cum ai crezut! Si s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.**" (Ev. Matei 8. 5-13)*

În Sf. Evanghelie de astăzi, observăm un lucru de mirare, că Mântuitorul lumii Domnul nostru Iisus Hristos, în loc să-Și atribuie minunile pe care le săvârșea ca un Dumnezeu Atotputernic, **le puna pe seama credinței oamenilor.** El, puternic în fapte și cuvânt, dezleagă pe cei stăpâniți de duhuri necurate, vindecă pe cei bolnavi, înviază morții, poruncește mării și vânturilor, și **toate acestea le atribuie numai credinței;** „*fie tie cum ai crezut*” – zice sutașului care ceruse să-i vindece sluga bolnavă. El se miră de credința sutașului, zicând că nici în Israel n-a găsit atâta credință se miră de credința cananeencei zicând: “O, femeie, mare este credința ta”, pretutindeni vestește puterea și folosul credinței și lasă să se înțeleagă că **nimic nu se poate refuza credinței.** Pentru aceasta, să ascultăm cu luare aminte ca să putem înțelege mai bine efectele credinței în legătură cu mântuirea noastră.

Smerenia acestui sutaș păgân încununează toate virtuțile.

El se socotește un mare păcătos și, de aceea, se crede nevrednic a se prezenta în fața Mântuitorului. Iisus admiră credința lui și-l laudă în public, zicând: “Amin, zic vouă, nici în Israel nu am aflat atâta credință.”

Mântuitorul admiră și laudă credința sutașului pentru ca să înfrunte pe evreii cei îngâmfați și să roșească de rușine, văzând cum credința păgânilor o întrece pe a lor. De aceea, cu această ocazie, El le mai zice: “*Și zic vouă că mulți, de la răsărit și de la apus, vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară.*”

Iată cum Mântuitorul îi **muștră pe necredincioșii evrei** de atunci care nu voiau să creadă și să recunoască că El este Fiul lui Dumnezeu, că El este Mesia cel proorocit de proorocii lor. Un fapt vrednic de luat în seamă este acela că în Noul Testament ofițerii romani au jucat un rol onorabil. Astfel, pe Golgota, tot un sutaș păgân, mișcat de cele ce se petreceau atunci, când a fost răstignit Iisus, văzând el cum soarele se întunecă, cum se cutremură pământul și pietrele se despică, cum fulgerele și trăznetele sfâșie văzduhul, iar morții din morminte înviază, acest sutaș numit Longhin a strigat plin de credință: “*Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!*”.

ierodiaton. Visarion Iugulescu

”Vedeți că **acest om, păgân după credință, avea inimă de creștin după faptă.** Necreștin fiind, era mai credincios ca iudeii de odinioară și ca mulți creștini din zilele noastre. De aceea Mântuitorul îl laudă în public, zicând: *Adevăr grăiesc vouă, că nici în Israel n-am găsit atâta credință!* Nu numai între evrei, dar nici între creștinii de astăzi nu se găsesc oameni cu mai multă credință ca acest sutaș. **Credința și smerenia lui l-a mântuit, i-a vindecat sluga și l-a făcut nemuritor.**

Să cerem de la bunul nostru Mântuitor să ne dea și nouă credința sutașului roman din Evanghelia de astăzi. **Credința și smerenia lui, ca și dragostea lui pentru sluga bolnavă,** sunt virtuți care lipsesc multor creștini din zilele noastre. Să cerem de la Dumnezeu în rugăciunile noastre mai multă credință și toate virtuțile părinților noștri, care ne-au născut și crescut. Oare de câte ori s-au rugat și s-au jertfit pentru noi tata și mama? Oare nu credința lor curată și lacrimile lor ne-au făcut de atâtea ori sănătoși, ne-au ajutat în necazurile vieții, ne-au întărit în credință și ne-au ținut aproape de Hristos?

Să facem deci și noi ce au făcut părinții și sfinții noștri. Să le imităm viața, credința, smerenia, răbdarea și jertfa lor. Să ne rugăm cu credință tare în Dumnezeu pentru toată lumea, începând cu cei din casa noastră. Să ne rugăm lui Dumnezeu pentru ca fiii și rudele noastre să aibă credință tare și curată, să vină la biserică regulat, să se ferească de secte și păcate, să se vindece de boli sufletești și trupești și să urmeze în toate lui Hristos.

Să ne rugăm pentru întărirea dreptei credințe și a unității creștine în lume. Să ne rugăm cu credință pentru cei bolnavi care suferă greu și așteaptă rugăciunea și mângâierea noastră. Să ne rugăm pentru săraci, pentru orfani, pentru toți oamenii și pentru credința și dragostea noastră îi va milui Dumnezeu. Iar Dumnezeu dragostei, al milostivirii și al iubirii de oameni va primi rugăciunea și credința noastră, va intra în casele și inimile noastre, va întări credința și pacea în lume, va vindeca și va alina suferințele noastre sufletești și trupești, va binecuvînta pământul cu ploaie timpurie și tîrzie, va ajuta pe cei pentru care ne rugăm, ne va ierta și nouă păcatele și va mîntui în dar sufletele noastre. Amin.”

Părintele Cleopa Predică la Duminica a IV-a după Rusalii
(Despre puterea rugăciunii pentru aproapele)

„Apa nu se adună pe crestele munților ci în locuri joase, adânci. Nici binecuvântarea lui Dumnezeu nu se sălășluiește în cei mândri, care se umflă pe sine în fața Lui, ci în cei smeriți și blânzi, care si-au adâncit inima prin smerenie și blândețe, prin închinare înaintea măreției lui Dumnezeu și ascultare de voia Sa.

Sf. Nicolae Velimirovici

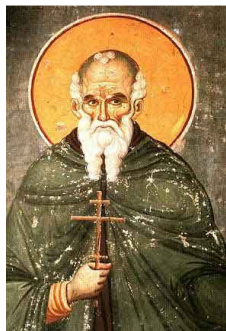
ANUNT: Cine dorește să doneze o strană din lemn sculptat să se adreseze pentru înscriere și detalii părintelui Dragoș Marineață. Prețul aproximativ este de 700 lei/ strană.

Luni - 2 iulie 2012 - Asezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu In Biserica din Vlaherne

Prima atestare a Sfantului Acoperamant dateaza din sec. al V-lea. Imparateasa Pulheria, sotia lui Marcian (450-457), a cerut patriarhului Iuvenalie al Ierusalimului, in timpul celui de-al patrulea Sinod Ecumenic (Calcedon, 451), sa ii trimita moastele Preasfintei Fecioare pentru a le aseza in Biserica Vlaherne, ctitoria sa. Patriarhul i-a raspuns ca, dupa adormire, Maica Domnului a fost ridicata cu trupul la cer, iar in mormant au fost gasite doar braul si acoperamantul ei. Cele doua pretioase relicve au fost aduse in capitala, braul fiind asezat la Chalkoprateia, iar acoperamantul la Vlaherne. Prin mijlocirea Maicii Domnului, ele au devenit protectoarele orasului, in special in timpul invaziilor: a avarilor in 626, a persilor in 677, a arabilor in 717, a rusilor in 860 etc., dar si in alte imprejurari grele.

Joi - 5 iulie - Preacuviosul Părintele nostru Atanasie Atonitul (+ 100 d.Hr.)sau Atanasie din Trapezunt

A fost un monah care a întemeiat comunitatea monastică de la Muntele Athos, comunitate ce a devenit mai apoi cel mai mare centru al monahismului ortodox.. Sfântul Atanasie s-a născut în Trapezunt în preajma anului 920, primind la botez numele de Avraam.. Rămas orfan din copilărie, a fost crescut de o monahie evlavioasă. Aprins de râvnă pentru viața

monahală, Avraam a lăsat toate și a plecat la mănăstirea din Kyminas. Mai târziu, în anul 958, părăsind mănăstirea din Kyminas în căutarea unui loc mai însingurat, a ajuns la locul numit **Melanos, la capătul Muntelui Athos**, unde s-a așezat, departe de alte așezări monahale. Și-a propus să se nevoiască aici vreme de un an; dar în ultima zi a anului rânduit, atunci când a început să se roage, deasupra lui a strălucit o lumină de nedescris, umplându-l de bucurie negrăită. Orice gând de plecare s-a risipit, iar din ochii lui au început să curgă râuri de lacrimi binecuvântate. Din acea clipă, Sfântul Atanasie a primit **darul blândeții**. In timp ce se străduia să-i apere pe pustnicii și schiturile din jur de raidurile sarazinilor musulmani, a construit ceea ce avea să devină **Mănăstirea Marea Lavră** din Sfântul Munte. **Mănăstirea a fost sfințită în anul 963.**

Atanasie a stabilit în mănăstire o **rânduiala de viață cenobitică** (viața de obște), pe baza modelului oferit de vechile mănăstiri din Palestina.. Slujbele dumnezeiești erau respectate cu tristețe, nici unul dintre monahi să vorbească în timpul slujbelor sau să întârzie la biserică decât în caz de mare nevoie. Sfântul Atanasie a trecut la Domnul în preajma anului 1000, într-un accident, fiind ucis sub dărâmături, atunci când cupola noii biserici s-a prăbușit. A fost înmormântat alături de biserica **mănăstirii Marea Lavră**.

„Nimic alta nu vatămă mai mult pe călugări și bucură pe demoni decât a-și ascunde gândurile, că în inima celor blânzi odihnește Domnul, iar sufletul răzvrățitor este scaun diavolului” (Sf.Athanasie Atonitul)

Monahul Moise Aghioritul despre “Sensul vieții “

Unii spun că viața noastră este destul de scurtă. Credem, însă, că **noi înșine ne scurtăm timpul vieții prin lipsa de măsură, prin reaua întrebuințare a lucrurilor și prin pervertirea obiceiurilor.**

Dacă ne folosim viața cu respect, cu socotință și cumpătate, atunci aceasta este cu siguranță destul de lungă. **Omul, în general, nu apreciază timpul, îl lasă să curgă fără să dobândească vreun folos, îl irosește cu ușurință,** nu-l valorifică, nu-l întrebuințează într-un mod folositor. **Oamenii trăiesc adesea de parcă ar fi nemuritori aici, pe acest pământ.** Nu răscumpără timpul, deși zilele sunt destul de rele. **Timpul sporește pe măsură ce omul crește duhovnicește, pe măsură ce se apropie de adâncul și de sfințenia sensului vieții.**

Unii au îmbătrânit fără să-și fi trăit bătrânețea, iar alții, tineri, au îmbătrânit înainte de a înainta în vârstă. **Se tem de moarte, deși nu știu să trăiască.** Viața li se scurge printre degete fără să apuce să o trăiască. **Nu știu nici ce înseamnă viață, nici ce înseamnă moarte, nici care este sensul esențial al vieții omului. Cel mai mult se tem de moarte cei pe care îi mustră conștiința, cei care nu și-au pus în rânduială identitatea lor duhovnicească, cei care s-au lăsat târâți de desfătărilor vieții.** Stilul de viață duhovnicesc al omului se împotrivesc cu multă putere stricăciunii și vătămării pe care timpul le poate provoca. **Liniștea se poate sălășlui definitiv în sufletul omului doar după o aprigă luptă cu răul.** Încrederea în pronia dumnezeiască va contribui într-o măsură importantă la această reușită.

Filosoful Seneca spune că „*problema nu este, însă, faptul că avem un timp al vieții scurt, ci că irosim mare parte din acesta*”.

Programul săptămânii 1 iulie 2012 – 08 iulie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 1 iulie 2012	8 - 12	- Sf. Liturghie (Duminica a IV-a după Rusalii- Vindecarea slugii sutașului)
Luni 2 iulie 2012	18 - 19	- Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil
Miercuri 4 iulie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei
Vineri 6 iulie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri 6 iulie	17 - 18	- Slujba acatistului
Sâmbătă 7 iulie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă 7 iulie	17 - 19	- Vecernia Duminicii a V-a după Rusalii
Duminică 8 iulie 2012	8 - 12	- Sf. Liturghie (Duminica a V-a după Rusalii - Vindecarea celor doi demonozați)